

การปฏิรูป: แนวคิดของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)

บนฐานทฤษฎีรื้อสร้าง (Deconstruction Theory)

ของ ฌาคส์ แดร์ริดา

**Reformation: The NCPO's Concept based on Jacques Derrida's
Deconstruction Theory**

ปรีชา บุญทวี

Preecha Bunthavee

วิทยาลัยสงฆ์นครพนม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Nakhonphanom Buddhist College, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

E-mail: pelek@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความทางวิชาการนี้ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลไทยชุดปัจจุบัน โดยผ่านวาทกรรม “การปฏิรูป” หลังจากทีคณะทหารได้เข้ามายุติอำนาจ ซึ่งนำโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ภายใต้ชื่อว่า “คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ” เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2527 เวลา 16.00 น. เป็นต้นมา

คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ได้ประกาศเจตนารมณ์ในการเข้ายึดอำนาจเพื่อนำประเทศให้หลุดพ้นจากข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น จนทำให้ประเทศต้องหยุดชะงักในทุกๆ ด้าน โดยประกาศจะนำประเทศไปสู่การพัฒนาที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยผ่านการปฏิรูปประเทศในทุกๆ ด้าน ก่อนที่จะคืนอำนาจให้ประชาชน ในการเลือกผู้นำไปสู่รูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ยั่งยืนต่อไป

การปฏิรูปที่คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติใช้เป็นแนวทางในการบริหารประเทศนั้น เราสามารถวิเคราะห์ให้เห็นเป็นรูปธรรมโดยการมองผ่าน “ทฤษฎีรื้อสร้าง (Deconstruction Theory)” ของ ฌาคส์ แดร์ริดา (Jacques Derrida) ซึ่งได้วิเคราะห์ไว้ 6 แนวทาง คือ 1) การรื้อสร้างระบอบโครงสร้างการเมืองการปกครอง (The Deconstruction of Political Structure System) 2) การรื้อสร้างระบอบเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน (The Deconstruction of Economic, Trading and Investment)

3) การรื้อสร้างทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม (The Deconstruction of Natural Resources, Energy and Environment) 4) การรื้อสร้างการศึกษา ศาสนา และวิถีชีวิต (The Deconstruction of Education, Religion and Ways of Life) 5) การรื้อสร้างระบบโครงสร้างด้านสวัสดิการแห่งรัฐ (The Deconstruction of State welfare System) 6) การรื้อสร้างระบบโครงสร้างด้านความเหลื่อมล้ำทางสังคม (The Deconstruction of Social Equality System) เพื่อให้ผู้ที่สนใจได้ศึกษา วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการและเป็นข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลที่จะนำทฤษฎีรื้อสร้าง (Deconstruction Theory) ไปใช้ในการปฏิรูปประเทศ อันจะนำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน สืบไป

คำสำคัญ: การปฏิรูป; คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.); ทฤษฎีรื้อสร้าง; ฌาคส์ แดร์ริดา

Abstract

This academic article aims to study the resent Thai government administration based on golden statement “Reformation” after the Royal Thai Armed Forces have launched a coup d'état leaded by Gen. Prayuth Chan-ocha Commander of the Royal Thai Army (RTA) on 22 May, 2014 at 16.00 pm. They addressed that the purpose of this d'état to move the country forward the stable sustainable and prosperity of development through all sessions of reformation before return the political sovereignty back to the people to vote their leader for the stainable democracy system.

The “Reformation concept” of The National Control Peace Oder (NCPO) to be the road map of their administration based on the Deconstruction Theory of Jacques Derrida for 6 main ideas such as 1) The Deconstruction of Political Structure System 2) The Deconstruction of Economic, Trading and Investment 3) The Deconstruction of Natural Resources, Energy and Environment 4) The Deconstruction of Education, Religion and Ways of life) 5) The Deconstruction of State welfare System and 6) The Deconstruction of Social Equality System.

The interested academic scholars can analyses or discuss to make a positive suggestions to the government to adapt the Deconstruction Theory for reform the country move Thailand forward to the longest stability prosperity and sustainability of our country.

Keywords: Reformation; The National Control Peace Oder (NCPO); Deconstruction Theory; Jacques Derrida

1. บทนำ

ปฏิรูป! ปฏิรูป! ปฏิรูป! เสียงดังกึกก้องผ่านการชุมนุม การเสวนา หรือผ่านสื่อต่างๆ ทั้งสื่อหลัก สื่อรอง สื่อเลือกข้าง และสื่อโซเชียลออนไลน์ในประเทศไทยช่วงระยะเวลา 3-5 ปีที่ผ่านมา จนสร้างกระแสให้เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตย สู่การปกครองรูปแบบใหม่ที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบันนี้

อนึ่ง รูปแบบการปกครองของประเทศไทยปัจจุบันนี้ เราอาจเรียกได้ว่า เป็นรูปแบบการปกครองหนึ่งเดียวในโลกที่ไม่เหมือนใคร และไม่มีใครเหมือน ซึ่งมีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัว โดยไม่ได้เป็นไปตามหลักทฤษฎี แนวคิดของนักปรัชญาการเมืองใดๆ จนหลายคนกล่าวว่า มันเป็นรูปแบบการปกครองแบบไทยๆ กล่าวคือ ประเทศไทยได้มีรูปแบบการปกครองในลักษณะนี้มาตั้งแต่สมัยที่ปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์แล้วมีการปฏิวัติสู่ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และมีการรัฐประหาร มีการยกเลิกรัฐธรรมนูญ แล้วร่างขึ้นมาใหม่ แล้วเลือกตั้งกลับสู่ระบอบประชาธิปไตย แล้วก็รัฐประหารใหม่ววนเวียนอยู่อย่างนี้ มีการเปลี่ยนแปลงองค์รัฐาธิปไตย และสถาปนาใหม่ จนนับครั้งไม่ถ้วน อาจจะมากที่สุดในโลกเสียด้วยซ้ำไป

แม้ประเทศไทย จะมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งก็ตาม แต่สิ่งที่ยังคงอยู่อย่างมั่นคงสถาพร ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าองค์รัฐาธิปไตยจะเป็นใคร จะมาด้วยวิถีทางการเมืองในรูปแบบใดก็ตามที ก็คือ องค์พระมหากษัตริย์ที่ยังเป็นบรมโพธิสมภารของปวงชนชาวไทยสืบมา จนเป็นจิตวิญญาณวัฒนธรรมทางการเมืองของไทยที่แม้จะแปรเปลี่ยนอย่างไรก็ตามที ก็ไม่ได้สร้างความรุนแรงเกิดขึ้นเกินไป จนเป็นเหตุให้เกิดกลียุคสงครามกลางเมืองหรือการล่มสลายของประเทศ

เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 เวลา 16.00 น. ก็เป็นเหตุการณ์อีกครั้งหนึ่งที่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองจากระบอบประชาธิปไตย สู่รูปแบบการปกครองในปัจจุบัน อันเกิดจากการที่กลุ่มทหารที่ได้สถาปนาตนเองขึ้นมาแล้วให้เรียกชื่อว่า คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช.¹ ได้ทำการรัฐประหารยึดอำนาจจากรัฐบาลประชาธิปไตยที่นำโดย นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น

เหตุผลหลักที่สำคัญประการหนึ่งของการทำการรัฐประหารในครั้งนั้นก็คือ การต้องการปฏิรูปด้วยเหตุว่า อดีตที่ผ่านมาประเทศประสบปัญหาติดหล่มไม่สามารถขับเคลื่อนไปไหนได้ จะเดินหน้าก็ไม่ได้ จะถอยหลังก็ไม่ได้ จึงจำเป็นต้องมีองค์กร

¹ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. (อังกฤษ: National Council for Peace and Order (NCPO) เดิมใช้ชื่อ National Peace and Order Maintaining Council (NPOMC)) เป็นคณะผู้ยึดอำนาจการปกครองโดยรัฐประหารยึดอำนาจการปกครอง เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557

ที่มีอำนาจพิเศษที่สามารถปลดล๊อคดังกล่าว โดยผ่านคำว่า “ปฏิรูป” เพื่อนำพาประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนตามวิสัยทัศน์ของ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ คสช. ที่ได้ประกาศไว้ในช่วงของการประกาศยึดอำนาจ โดยใช้เวลานับไม่นานที่จะดำเนินการให้การปฏิรูป นั้นปรากฏเป็นรูปธรรม ตามมโนภาพที่คนไทยทั้งหลายได้ปรารถนาและคาดหวังไว้

ความเข้าใจเรื่องปฏิรูป จะมีความลึกซึ้ง หรือแจ่มชัดมากน้อยเพียงใดนั้น ก็อยู่ที่องค์ความรู้ และสติปัญญาของแต่ละบุคคลที่จะเห็นเป็นมโนทัศน์ได้ แม้แต่ความคาดหวังหรือผลแห่งการปฏิรูป จะเป็นมรรคเป็นผลออกมา เป็นรูปธรรมในลักษณะใดนั้นก็หาทิศทาง หรือความชัดเจนยังไม่พบเจอ การวิเคราะห์ถึงการปฏิรูปตามแนวคิดของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติหรือ คสช. บนฐานแนวคิดทฤษฎีหรือสร้าง (Deconstruction) ของ ฌาคส์ แดร์ริดา Jacques Derrida นั้นมีบริบทอย่างไร เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม ชุมชน นิสิตนักศึกษา นักวิชาการ นักการเมืองการปกครอง และผู้สนใจ ที่สามารถทำให้จินตนาการของท่านได้เห็นเรื่องราวเหมือนแสงไฟที่ปลายอุโมงค์ก็อาจเป็นไปได้

2. ทฤษฎีหรือสร้าง (Deconstruction)

ทฤษฎีหรือสร้าง (Deconstruction) ทฤษฎีตามแนวคิดของ ฌาคส์ แดร์ริดา Jacques Derrida ซึ่งเป็นนักปรัชญาฝรั่งเศส เกิดเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 1930 ณ เมืองเอลแบร์ (El-biar) ประเทศแอลจีเรีย ในครอบครัวเชื้อสายยิวเป็นบุตร

คนที่ 3 ในจำนวนทั้งหมด 5 คน ของครอบครัว ส่วนใหญ่ใช้ชีวิตวัยรุ่นที่แอลจีเรีย วัยหนุ่มมีความสนใจอ่านงานด้านปรัชญาอย่างจริงจัง โดยมีความสนใจเป็นพิเศษในด้านปรัชญาภาษา จริยศาสตร์ ภาษวิทยา และทฤษฎีด้านวรรณกรรม เป็นผู้สร้างแนวคิดสำคัญ คือ Deconstruction, Difference, Phallogocentrism ได้รับอิทธิพลแนวความคิดต่อจาก Foucault Heidegger และ Nietzsche มีอิทธิพลความคิดต่อฟูโกต์ เดอแมนสไตเลอร์ แนนซี และแบ็ตเตอร์ เป็นต้น มีผลงานเขียนหลายชิ้นที่สำคัญคือ Of Grammatology, Writing and Difference และ Speech and Phenomena เป็นต้น

ฌาคส์ แดร์ริดา ทำหน้าที่บรรยายในมหาวิทยาลัยหลายแห่งและได้รับเชิญไปปาฐกถาในที่ต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งท่านเสียชีวิตเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2004 ที่โรงพยาบาลปารีสเขียนด้วยโรคมะเร็งในตับอ่อน ขณะมีอายุได้ 74 ปี (Phra Satima Stisampanno, 2017 : 113-114)

คำว่า Deconstruction เป็นคำมาจากภาษาเยอรมันว่า “Abbau” ซึ่งแปลตามตัวว่า “Unbuild or Undo” คือปลดเปลื้องหรือการแก้ไข เป็นคำที่ Husserl ใช้มาก่อน ต่อมา Martin Heidegger นำมาใช้ในรูปศัพท์ว่า “Destruktion” เพื่อใช้อธิบายแนวความคิดทางปรัชญาของเขาเอง ซึ่งมีการพูดถึงธรรมชาติของปรัชญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิดที่เรียกว่า “ปรากฏการณ์วิทยา” (Phenomenology) ซึ่งเป็นชื่อเรียกของวิธีการทางปรัชญา ซึ่งวิธีการดังกล่าว ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) การลดทอน (Reduction) 2) การสร้าง

(Construction) และ 3) การทำลาย (Destruction) โดยทั้ง 3 ขั้นตอนนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกันอย่างมาก การสร้างมีความเกี่ยวพันกับการทำลาย แต่การทำลายมีความหมายว่า การรื้อโครงสร้าง แต่ไม่ใช่การทำลายทั้งหมดตามที่เข้าใจกันทั่วไป แนวคิดนี้ได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายกับสิ่งที่ครอบงำ โดยแนวคิดแบบจารีตประเพณีต่างๆ และขอบเขตแห่งจารีต

หลักการสำคัญของทฤษฎีรื้อสร้าง คือ การวิเคราะห์การทำงานของคู่ตรงข้าม (Binary Opposition) ในโครงสร้างลึกของความคิดและวัฒนธรรมตามทฤษฎีโครงสร้างนิยม Jacques Derrida เชื่อว่าในการวิเคราะห์การทำงานของคู่ตรงข้าม เช่น ธรรมชาติ-วัฒนธรรม ชีวิต-ความตาย ดี-เลว สว่าง-มืด เราจะสามารถเน้นย้ำ (Highlight) และวิพากษ์พลังตรงข้ามของวัฒนธรรมชั้นสูง (High Culture) กับวัฒนธรรมมวลชน (Mass Culture) ความเป็นคู่ตรงข้ามของสองแนวคิดนี้

วัฒนธรรมมวลชน คือ “ส่วนอื่นที่น่ารังเกียจ” ของวัฒนธรรมชั้นสูง ดังนั้น ความเป็น “ชั้นสูง” ก็ปฏิเสธความเป็น “มวลชน” โดยถือว่าเป็นสิ่งแปลกปลอม แต่ก็จำเป็นต้องมีไว้เพื่อให้สร้างลักษณะเฉพาะหรืออัตลักษณ์ของความเป็น “ชั้นสูง” ได้ (Definition, 2560, Deconstruction)

การให้นิยามคำว่าชั้นสูง จำต้องนิยามโดยอ้างไปถึงคำว่า มวลชน ตามแนวความคิดดิฟฟิวชั่น (Diffuser) หรือการอ้างต่อไปเป็นทอดๆ คำคุณศัพท์ที่อธิบายโดยการอ้างถึงลักษณะของวัฒนธรรมชั้นสูง เช่น active ก็จะถูกอธิบายโดยการอ้างถึงลักษณะของวัฒนธรรมมวลชนว่า

passive จากการรื้อสร้างตัวบทเช่นนี้

Jacques Derrida เชื่อว่าเราจะได้พบสิ่งที่ตัวบท “เสแสร้งว่าไม่จำเป็นต้องมี แต่จริงๆ แล้วกลับจำเป็นหรือขาดไม่ได้” เขาเรียกสภาวะที่พบจากการรื้อสร้างว่า สิ่งที่ยาญหายไปแต่ดำรงอยู่ (The Present Absences) หรือความเงียบที่กำลังผลิตอยู่ (Productive Silences) (Chantavanich, 2008 : 238)

3. การปฏิรูป Reform คืออะไร

การปฏิรูปคือ การทำให้สิ่งที่เราเห็นว่าเป็นปัญหา ผิดไปจากสภาพที่เหมาะสมมาจัดรูปแบบใหม่ ดังนั้นการปฏิรูป จึงไม่ใช่ “การพัฒนา” ที่เป็นการทำสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้น ขาดอะไรที่ควรมีก็นำมาเติม ดังนั้นการปฏิรูปมักจะไม่มีการ win-win ไปทุกฝ่าย มันจะต้องมีฝ่ายที่ได้ในบางเรื่อง เสียในบางเรื่อง ประเด็นจึงอยู่ที่ว่าการกระทำดังกล่าวมีเป้าหมายอย่างไร และจะส่งผลทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาวอย่างไร

การปฏิรูป หรือ Reform คือ การทำให้สิ่งที่เราเห็นว่าเป็นปัญหา หรือผิดไปจากสภาพที่เหมาะสมมาจัดรูปแบบใหม่ ดังนั้น การปฏิรูปจึงไม่ใช่ “การพัฒนา” แต่เป็นการทำสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้น (Phumratana, 2017 : 142)

แนวคิดของ นพ.ประเวศ วะสี ราษฎรอาวุโส ที่ได้เสนอต่อสังคมมาตลอดในเรื่องการปฏิรูปประเทศ โดยให้คำจำกัดความเอาไว้ว่า “การปฏิรูปประเทศ คือ การปฏิรูปโครงสร้างอำนาจ ต้องกระจายอำนาจไปให้ประชาชนปกครองตัวเองมากที่สุด ในรูปของชุมชนจัดการ

ตนเอง ท้องถิ่นจัดการตนเอง จังหวัดจัดการตนเอง”
(Sai Loo Pha, 2017 : 5)

แนวคิดหลักการปฏิรูปมีอยู่ 10 ประการ คือ

1. มีความมุ่งมั่นร่วมกันที่จะสร้าง
ประชาธิปไตยแบบบูรณาการ ซึ่งจะต้องมีการ
สื่อสารอย่างมาก และต้องมีความมุ่งมั่นร่วมกัน

2. ต้องเข้าใจว่า ประชาธิปไตยที่ต้องการ
คือ ประชาธิปไตยอย่างบูรณาการที่แล้วมาพูดกัน
คนละส่วน พวกหนึ่งต้องการเลือกตั้ง พวกหนึ่งต้อง
การความสงบเรียบร้อย อีกพวกหนึ่งต้องการ
พัฒนาที่ได้ผล

3. พรรคการเมืองต้องพัฒนาไปสู่ความ
เป็นสถาบัน คือ ต้องเป็นเครื่องมือของประชาชน
สร้างความรู้ ความดี สามารถสังเคราะห์นโยบายได้
ผลักดันนโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นผู้นำประชาชน
ไปในทิศทางที่ดี พรรคการเมืองต้องไม่ใช่ของใคร
คนใดคนหนึ่ง

4. พลังพลเมืองมีความกระตือรือร้น
อันเป็นปัจจัยที่จะทำให้สิ่งต่างๆ ลงตัว

5. กระจายอำนาจไปให้ชุมชนท้องถิ่น
ปกครองตนเองมากที่สุด

6. ระบบรัฐต้องปรับตัว เพราะเป็นระบบ
ศูนย์รวมอำนาจ ดังนั้น จึงต้องสนับสนุนเชิง
นโยบายและวิชาการ นี่คือการปรับภาพลักษณ์ใหม่

7. การพัฒนาการอย่างบูรณาการและ
สมดุล เพราะไม่เช่นนั้นแล้วจะเกิดความเหลื่อมล้ำ
ซึ่งประเทศไทยนั้นมีความเหลื่อมล้ำมาก จึงเกิดปัญหา
สังคม เกิดความรุนแรง

8. ไม่ละเมิดสถาบันพระมหากษัตริย์
เพราะหากไปละเมิดจะทำให้เกิดการต่อต้านและ

เกิดความรุนแรงตามมา

9. หากมีชุมนุมเรียกร้องทางการเมือง
ต้องเป็นไปอย่างสันติอยู่ในกรอบกฎหมาย ไม่ยั
ยให้เกิดความรุนแรงหรือรัฐประหาร ที่แล้วมายั
ยจนทำให้เกิดการรัฐประหาร

10. หากมีเหตุที่กองทัพต้องเข้ามาระงับ
ความรุนแรง สมมติว่าเกิดความรุนแรงขึ้นให้เพียง
แต่ระงับความรุนแรง อย่าเลยไปถึงการยึดอำนาจ
แล้วเข้ามาปกครองมันก็เลยวนเวียนอยู่อย่างนี้
หากสามารถดำเนินการได้ตามนี้ก็จะป้องกัน
รัฐประหารได้

หลักคิดว่าด้วยบัญญัติ 10 ประการ แม้จะ
มองว่าเป็นเรื่องเชิง “อุดมคติ” ที่ทำยาก แต่หาก
โดยภาพรวมของประเทศแล้ว ล้วนเป็นแนวคิดที่มุ่ง
ไปสู่การแก้ไขปัญหาที่สามารถตอบโจทย์ประเทศ
ได้จริงๆ เพียงแต่ยังไม่มีผู้นำคนไหนกล้านำไปแก้ไข
นำไปปฏิบัติให้เป็นจริงได้

4. แนวทางการปฏิรูปประเทศไทย

แนวทางการปฏิรูปตามแนวคิดของ
ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ได้ให้แนวทางในการปฏิรูป
ประเทศไว้เพื่อเป็นพิมพ์เขียว Blue Print สำหรับ
ใช้ในการดำเนินงานไว้ดังนี้ (Pitsuwan, 2017 :
23-25)

1. ปฏิรูปการเมือง หลักการสำคัญข้อ
แรกของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
เป็นประมุข คือ อำนาจทางการเมืองที่ได้มาจาก
ประชาชนต้องมีขอบเขตจำกัด โดยกฎหมาย
ตามกฎกติกา และค่านิยม ธรรมเนียมปฏิบัติอัน
ทรงคุณค่าของสังคม

สร้างเสริมกลไกในการตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจฝ่ายต่างๆ ที่อาจจะเหลื่อมล้ำเกินเลยขอบเขตของกรอบกฎหมาย ละเมิดสิทธิฝ่ายอื่น เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้องครอบครัว และกำหนดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างรัดกุมและมีประสิทธิภาพ และกลไกดังกล่าวจะต้องได้รับการปกป้องคุ้มครอง ไม่ให้มีการอ้างสิทธิจากเสียงข้างมากเข้ามาก้าวล่วง จนเสียความเป็นกลางขาดอิสระ และไร้ประสิทธิภาพ

2. ปฏิรูประบบตรวจสอบ สร้างกลไกการตรวจสอบอันเข้มแข็ง จากภาคประชาชนเพื่อต่อต้านคอร์รัปชัน การฉ้อราษฎร์บังหลวงการบริหารจัดการโอกาส และทรัพย์สินสมบัติของแผ่นดินทั้งในรูปงบประมาณแผ่นดิน ทรัพยากรธรรมชาติ กิจกรรมรัฐวิสาหกิจได้ถูกครอบงำ ตักตวงผลประโยชน์ทุกรูปแบบ จนทำให้ผลประโยชน์สูงสุดไม่ตกเป็นของประเทศชาติและประชาชน

3. ปฏิรูประบบราชการและกระจายอำนาจ ระบบราชการต้องปลอดจากการเมือง ข้าราชการมีศักดิ์ศรี เป็นอิสระ มีสิทธิ์ในการบริหารจัดการกิจการภายในองค์กรของตนเองตามกรอบและกฎเกณฑ์ โดยกฎหมายเฉพาะสำหรับแต่ละหน่วยงานที่ชัดเจน เพื่อมิให้เป็นกลไกเพื่อเพิ่มพูนแสวงหาและรักษาผลประโยชน์ของครอบครัวและพวกพ้อง เหมือนที่เป็นอยู่ตั้งแต่ในอดีตและรุนแรงยิ่งขึ้นเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน

กลไกการปกครองของรัฐต้องมีการกระจายโอกาสให้ประชาชน และภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของชุมชนและองค์กรปกครองท้องถิ่น ตลอดจนการใช้และเข้าถึง

ซึ่งทรัพยากรในท้องถิ่นของตน โดยคำนึงถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อคุณภาพชีวิตของประชากรของประเทศร่วมกัน

4. ปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม สร้างความเท่าเทียมกัน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาส ให้คนไทยหลุดพ้นจากความยากจน บนพื้นฐานเศรษฐกิจที่ยั่งยืนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศแบบทั่วถึง และเป็นธรรม มีเป้าหมายจัดความเหลื่อมล้ำที่ชัดเจน มีดัชนีบอกระดับความเหลื่อมล้ำที่แม่นยำ ไม่ให้เกิดสภาพการ “รวยกระจุก จนกระจาย” อีกต่อไป

5. ปฏิรูปการศึกษา จัดการศึกษาเพื่อให้ทุกคนมีโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน เปิดโอกาสทางการศึกษา พัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างทั่วถึง เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ เคารพและให้เกียรติต่อกัน มีความปรองดองในหมู่ประชากรที่มีความหลากหลายด้วยความเสมอภาค ปราศจากการแบ่งแยกเลือกปฏิบัติ กีดกัน รังเกียจเหยียดฉันท์ เนื่องด้วยความแตกต่างทางสังคม วัฒนธรรม ศาสนา ตลอดจนความเห็นทางการเมืองที่ต่างกัน

6. ปฏิรูประบบสวัสดิการ มีการสร้างระบบสวัสดิการ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (Human Dignity) และความมั่นคงมนุษย์ (Human Security) จัดเก็บภาษีอย่างทั่วถึงเป็นธรรม มุ่งเป็น สังคมสวัสดิการ ให้ทุกชีวิตดำรงอยู่อย่างเสมอภาค มีความมั่นคงบนพื้นฐานแห่งศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งชีวิตเราดูแล “จากครรภ์มารดาสู่เชิงตะกอน”

7. ปฏิรูประบบยุติธรรม สิทธิการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียม ไม่ใช้กระบวนการยุติธรรมเพื่อเป็นเครื่องมือกลั่นแกล้งทางการเมือง และผู้ที่ด้อยโอกาสในสังคม ไม่มีสองมาตรฐาน

จากแนวคิดดังกล่าว ถือว่าเป็นรูปแบบของโครงสร้างการปฏิรูปแบบองค์รวม ครอบคลุมทุกองคาพยพของประเทศ ทั้งทางด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ทุกบริบทแห่งการพัฒนาประเทศ หากรัฐสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามกรอบดังกล่าว ก็ถือว่าเป็นสังคมแห่งการปฏิรูปอย่างแท้จริง

5. แนวคิด คสช. บทฐานทฤษฎีก่อสร้าง

เมื่อคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ได้อำนาจประเทศเข้ามาเพื่อทำการปฏิรูปโดยใช้หลักการแห่งอำนาจเบ็ดเสร็จ เพื่อจะปฏิรูปได้อย่างทันด่วนที โดยไม่มีอุปสรรคหรือการขัดขวางใดๆ ไม่ว่าจะเป็นกฎหมาย ระเบียบคำสั่งองค์กร กลุ่มบุคคล หรือบุคคลใดๆ จะสามารถปฏิรูปได้สำเร็จบนฐาน “รื้อ” คือ รื้อ เลิก ทำลายสิ่งเก่าๆ ทันทที และ “สร้าง” สิ่งใหม่ๆ ได้ทันใดเพื่อความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน โดยมีฐานแนวคิดรื้อสร้างหลัก 3 ประการ คือ

1. การรื้อสร้าง ระบอบโครงสร้างการเมืองการปกครอง (The Deconstruction of Political Structure System) แนวคิดด้านการรื้อสร้างระบอบโครงสร้างการปกครองของประเทศ โดย คสช. มองว่า ปัญหาของประเทศทั้งหมดเกิดมาจากนักการเมือง ที่ได้ดำเนินกิจกรรม

ทางการเมืองจนได้ผู้นำ และมีอำนาจเข้ามาบริหารและปกครองประเทศ เป็นรากเหง้าแห่งความขัดแย้งทั้งหมด จึงมุ่งเน้นไปรื้อระบบการสรรหาผู้นำแบบเก่าทั้งทั้งหมด และสร้างระบบใหม่ขึ้นมาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศาสตราจารย์ (เกียรติคุณ) เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม ได้กล่าวไว้ว่า “หนึ่งในแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชน ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และเติบโตอย่างยั่งยืน ผู้นำต้องมีความมุ่งมั่นทางการเมือง และมีวิสัยทัศน์ในการแก้ปัญหา เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ที่สำคัญต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความสามารถ กล้าหาญในการปกครอง และบริหารจัดการประเทศ

ขณะเดียวกันผู้นำก็ต้องทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือ และมีเจตจำนงร่วมกันในการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เพราะต่อผลจากการปฏิรูป การพัฒนาประเทศจะตกถึงมือประชาชนทุกคน ด้วยการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น” (Phiphatseritham, 2017 : 3)

ดังนั้น มาตรการแรกของการ “รื้อ” คือ การยกเลิกรัฐธรรมนูญฉบับเก่า ไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญฉบับปี 2540 หรือ ฉบับปี 2550 ก็ตามทั้งหมดเพื่อรื้อทิ้งเสีย ซึ่งบันไดในการไต่เต้าของนักการเมืองกลุ่มอำนาจเก่า ที่จะก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งผู้นำแห่งรัฐ และจะไม่สร้างโครงสร้าง กฎเกณฑ์แบบเดิมๆ ที่จะเอื้อต่อการเดินทางของเส้นทางแห่งอำนาจเหล่านั้นอีกต่อไป โดยเฉพาะการออกคำสั่ง คสช.ที่ 53/2560 เพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2560 (คำสั่งคณะรักษาความสงบเรียบร้อย

แห่งชาติ ที่ 53/2560) (Royal Thai Government Gazette, 2017 : 7) เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2560 ถือว่าเป็นบันไดขั้นแรกในการ “รื้อ” ระบบการได้มาซึ่งอำนาจ ซึ่งหลายท่านเรียกการรื้อนี้ว่า “การรีเซ็ตหรือ เซ็ตซีโร่” ระบบพรรคการเมืองเสียใหม่ เพราะพรรคการเมือง คือ องค์กรหลักในการแสวงหา ซึ่งอำนาจทางการเมืองเพื่อก้าวไปสู่การเป็นผู้มีอำนาจทางการเมืองต่อไป

ส่วนมาตรการในการ “สร้าง” ด้วยการสร้างเครื่องมือใหม่ขึ้นมา คือ การประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 แล้ววางมาตรการด้านการปฏิรูปไว้อย่างชัดเจน โดยเขียนไว้เป็นหมวดหนึ่งของรัฐธรรมนูญ หมวดที่ 16 มาตรา 257 มาตรา 261 และได้บัญญัติถึงเป้าหมายของการรื้อสร้าง หรือปฏิรูปประเทศไว้ 3 ประการ คือ (Royal Thai Government Gazette, 2017 : 77-81)

1. ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย และประชาชน มีความสามัคคีปรองดองมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสมดุลระหว่างการพัฒนาทางด้านวัตถุ และการพัฒนาด้านจิตใจ

2. สังคมสงบสุข เป็นธรรมและมีโอกาสเท่าเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ

3. ประชาชนมีความสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ มีรูปแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข

2. การรื้อสร้าง ระบอบเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน (The Deconstruction of Economic,

Trading and Investment) มาตรการในการ “รื้อ” รัฐบาลได้รื้อระบบการเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ที่ไม่เอื้ออำนวยต่อผู้ประกอบการ การป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การผูกขาดการค้าการลงทุนของกลุ่มทุน รื้อระบบที่เป็นอุปสรรคต่อการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

มาตรการในการ “สร้าง” ระบอบเศรษฐกิจฐานรากขึ้นมา ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างความมั่นคงอย่างยั่งยืน ถึงกับระบุไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจนในหมวดที่ 5 มาตราที่ 75 ไม่ว่ารัฐบาลไหนที่จะเข้ามาบริหารประเทศจะต้องดำเนินนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้การค้าและการลงทุนเป็นไป เพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ไม่ใช่รวยกระจุก จนกระจาย หรือการให้การสนับสนุนแต่กลุ่มทุนที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลนั้นๆ แต่จะดำเนินนโยบายเพื่อสร้างระบบเศรษฐกิจที่เข้มแข็งจัดการผูกขาดทางเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม และพัฒนาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประชาชนและประเทศ

3. การรื้อสร้าง ทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม (The Deconstruction of Natural Resources, Energy and Environment) มาตรการในการ “รื้อ” รัฐบาลได้มีการตรวจสอบอย่างเข้มงวดในการเข้าครอบครองทรัพยากรธรรมชาติของชาติ ที่เป็นพื้นที่สาธารณะหรือเขตอุทยานแห่งชาติต่างๆ และใช้มาตรการเด็ดขาดในการรื้อ ทำลาย อาคารสิ่งปลูกสร้าง เพื่อยึดคืนเป็นสมบัติของชาติ โดยดำเนินการตามกฎหมาย

อย่างเคร่งครัด อย่างเช่น การยึดครองพื้นที่ของกลุ่มผู้ประกอบการด้านโรงแรมและที่พักที่ภูทับเบิก จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นต้น

มาตรการในการ “สร้าง” ระบบและกลไกในการอนุรักษ์ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงานของชาติผ่านกระบวนการทางกฎหมายรัฐธรรมนูญ ในหมวดที่ 6 มาตราที่ 72 และ 73² เพื่อป้องกันการเข้าไปครอบครองของกลุ่มนายทุน หรือผู้บุกรุกแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว จากแหล่งทรัพยากรและแหล่งพลังงานของชาติ การจัดระเบียบร้านค้า ร้านอาหาร ที่ให้บริการตามแถบชายฝั่งทะเลเพื่อคืนพื้นที่ให้ประชาชนใช้เป็นสาธารณะ สำหรับการท่องเที่ยว และพักผ่อนหย่อนใจ

4. การรื้อสร้าง การศึกษา ศาสนา และวิถีชีวิต (The Deconstruction of Education, Religion and Ways of Life) มาตรการในการ “รื้อ” ระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับพื้นฐานที่มีการยุบรวมโรงเรียนขนาดเล็ก รื้อระบบการบริหารการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาโดยการยกเลิกผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา การมุ่งเน้นจัดการศึกษาด้านอาชีพ และการเข้มงวดในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

มาตรการในการ “รื้อ” ด้านศาสนาที่มีการแต่งตั้งสมเด็จพระสังฆราช อันเป็นประมุขสูงสุดของคณะสงฆ์ การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูง

การดำเนินคดีต่อผู้บริหารที่กระทำความผิดการทุจริตคอร์รัปชั่นที่เรียกว่า เงินทอนวัด และการเข้าไปตรวจสอบดูแลการบริหารจัดการภายในวัดพระธรรมกาย จนทำให้เกิดการกระทบกระทั่งระหว่างพระกับทหาร และเกิดการต่อต้านจนทำให้เกิดเป็นประเด็นปัญหาตามมา

ด้านวิถีชีวิตของประชาชนโดยการ “รื้อ” นโยบายประชานิยม ยกเลิกการรอคอยการช่วยเหลือจากรัฐ การเข้มงวดในการปลูกพืชที่มีผลผลิตล้นตลาดไม่ว่าการตัดต้นยางพารา การยกเลิกพื้นที่การปลูกข้าวนาปลัง ถึงกับออกมาตรการจ่ายเงินชดเชยไม่ให้นานาก็มีหรือการยกเลิกพื้นที่การปลูกข้าวโพดเพื่อการเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

มาตรการในการ “สร้าง” นโยบายประชารัฐขึ้นมาแทน โดยรัฐบาลเน้นการสร้างมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยการมุ่งเน้นการใช้ชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นการให้การศึกษาที่สอดคล้อง และเป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงาน การใช้มาตรการในการขึ้นภาษีสรรพสามิต เพื่อลดการดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การขึ้นภาษีน้ำตาล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีสุขภาพที่ดีขึ้น

5. การรื้อสร้าง ระบบอบครองสร้างด้านสวัสดิการแห่งรัฐ (The Deconstruction of State welfare System) มาตรการในการ “รื้อ” รัฐบาล

²รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 72 รัฐพึงดำเนินการเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพยากรน้ำ และพลังงานฯ มาตรา 73 รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูง มีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำและสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินฯ

ภายใต้คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ได้รื้อระบบโครงสร้างด้านสวัสดิการแห่งรัฐเสียใหม่ ไม่ว่าจะเป็นสวัสดิการด้านสาธารณสุข ระบบการใช้ไฟฟ้า น้ำประปาฟรี ระบบการขึ้นรถเมล์ รถไฟฟ้า

มาตรการในการ “สร้าง” มีการสร้างระบบการให้สวัสดิการเสียใหม่ โดยเน้นการให้บริการกับกลุ่มประชาชนเป้าหมายที่มีคุณสมบัติสมควรที่จะได้รับการดูแลจากรัฐ โดยการขึ้นทะเบียนคนจน และมีการตรวจสอบเพื่อให้กับกลุ่มบุคคลที่ควรจะได้จริง ไม่มีการแอบอ้าง โดยผ่านการขึ้นทะเบียน “บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ (Welfare Card)” แทน

6. การรื้อสร้าง ระบบโครงสร้างด้านความเหลื่อมล้ำทางสังคม(The Deconstruction of Social Equality System) มาตรการในการ “รื้อ” ความเหลื่อมล้ำของสังคมไทย แม้ว่าจะไม่รุนแรงเหมือนกับประเทศอินเดีย แต่กระนั้นก็ยังมีความเหลื่อมล้ำที่แยกออกเป็นคนรวย คนจน แยกสังคมชั้นสูง กับสังคมรากหญ้า หรือกลุ่มทุนกับกลุ่มผู้ใช้แรงงาน รัฐบาลให้มาตรการทางกฎหมายที่เปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสต่างๆ ที่รัฐบาลจัดสรรให้

มาตรการในการ “สร้าง” โดยใช้รูปแบบของประชารัฐเข้ามา เงินโครงการบ้านประชารัฐ โครงการเงินกู้ประชารัฐ โครงการร้านค้าประชารัฐ เพื่อเปิดโอกาสให้อย่างเท่าเทียมกันในการใช้ทรัพยากรของรัฐที่มีอยู่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ หรือแม้แต่การให้การศึกษาฟรีก็เป็นการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมตั้งแต่ต้นทาง ให้เยาวชน

สามารถได้มีโอกาสเข้าถึงระบบการศึกษาของรัฐอย่างเท่าเทียมกัน

6. สรุป

แนวคิดการรื้อสร้าง เป็นแนวคิดที่สลับซับซ้อนที่สุดแนวคิดหนึ่ง คือเป็นแนวคิดแบบพลิกคว่ำ กลับหัว สลับปรับเปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือ ซึ่งการใช้แนวคิดลักษณะนี้มีความเสี่ยงต่อความผิดพลาดและล้มเหลว หากไม่เข้าใจธรรมชาติของทฤษฎีอย่างลึกซึ้งตามจุดประสงค์ และเป้าหมายหลักของเจ้าทฤษฎี คือ ฌาคส์ แดร์ริดา ยิ่งถ้าหากนำไปใช้กับโครงสร้างทางสังคม การเมือง และการปกครองด้วย มีความเป็นไปได้สูงที่จะได้รับการต่อต้านและขัดขวาง

การดำเนินด้านรูปแบบการเมืองการปกครองของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ตามแนวทางการรื้อสร้างตลอดระยะเวลาสามถึงสี่ปีที่ผ่านมา เราจะเห็นได้ว่า แม้จำมีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ในการรื้อสร้างแต่การต่อต้านและขัดขวางเริ่มขยายออกเป็นวงกว้างแม้จากกลุ่มการเมืองที่เคยสนับสนุนอยู่ก่อนหน้านี้ก็ตามที่

ทฤษฎีการรื้อสร้างเหมือนกับการรื้อบ้านเก่าเพื่อสร้างบ้านใหม่ รื้อทิ้งในทันทีโดยไม่ได้เตรียมการรองรับกับปัญหาหรือผลกระทบที่จะตามมา ก็จะส่งผลต่อผู้อาศัยอยู่ในบ้าน เหมือนกับคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ อาจจะได้เตรียมการมาก่อนล่วงหน้า แต่มีการดำเนินการอย่างทันท่วงที ซึ่งในช่วงแรกๆ ระยะเริ่มต้นผู้อาศัยอยู่ในบ้าน อาจจะมีจินตนาการอันงดงามว่า ตัวเองจะได้บ้านที่สวยงาม สมบูรณ์แบบ น่าอยู่น่าอาศัย มั่นคง

มั่งคั่งและยั่งยืน แต่สุดท้ายอาจจะได้แต่เสาเรือน
ก็เป็นได้

การนำทฤษฎีรื้อสร้างมาใช้ทางสังคมเท่า
ที่เห็นเป็นรูปธรรมและไม่เกิดความรุนแรง คงเห็น
แต่การใช้ทฤษฎีรื้อสร้างของพระพุทธศาสนาใน
อินเดียที่ดำเนินการโดยพระสมณโคดม แต่ก็ใช้เวลา
ในการรื้อสร้างมากกว่า 40 ปี ทั้งการรื้อสร้างความ
เชื่อเรื่องการเกิดและชีวิต ความเท่าเทียมของชนชั้น
ในสังคม การรื้อสร้างเรื่องความบริสุทธิ์ และการ

บรรลุธรรม เป็นต้น

ดังนั้น การใช้ทฤษฎีการรื้อถอนไม่ว่าจะนำ
มาใช้ในบริบทใดก็ตาม อาจจะใช้ได้ บางกรณี
โดยบูรณาการกับทฤษฎีทางธรรมชาติ (Natural
Theory) และทฤษฎีวิวัฒนาการ (Evolutionary
Theory)³ เพื่อให้การรื้อสร้าง ประสบผลสำเร็จ
ตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตามเจตนารมณ์
ของเจ้าของทฤษฎี คือ ฌาคส์ แดร์ริดา Jacques
Derrida อย่างแท้จริง

References

- Chantavanich, S. (2008). *Sociology Theory*. Bangkok : Chulalongkorn University Press.
- Phiphatseritham, K. (2017). The Success of Thai Reformation, The Leader should have Vision and Honesty. *Thairath Newspaper*, Date 18 September 2017.
- Phra Satima Stisampanno. (2017). *The Analysis of Deconstruction Theory in Theravada. Buddhacakra*, 71(4), 113-114.
- Phumratana, S. (2017). *What is the Reformation*. <http://reform.kmutt.ac.th/article> (Accessed 13 May 2017).
- Pitsuwan, S. (2017). *The ways of Thai Reformation, Future Innovation Thailand Institute*. <http://fit.or.th> (Accessed 13 May 2017).
- Royal Thai Government Gazette. (2017). *Royal Thai Constitution, 2017*. <http://www.ratchakitcha.soc.go.th> (Accessed 1 March 2017).
- _____. (2017). *The National Council for Peace and Order (NCPO) Order, No. 53/2560*. <http://www.ratchakitcha.soc.go.th> (Accessed 13 May 2017).
- Sai Loo Pha, (2017). KladaiKlasia Columnist, The principle of Country's Reformation. *Thairath Newspaper*, (21 February 2017), 5.

³ Evolution is change in the heritable characteristics of biological populations over successive generations. Evolutionary processes give rise to biodiversity at every level of biological organization, including the levels of species, individual organisms, and molecules.

Visuddhangkoon, S. (2007). The Analysis of Deconstruction Theory of ArsapaMahathera and Derrida. *Research Paper*. Faculty of Humanities and Social Science : Khonkaen University.

